

ویژه‌ترایم، کتاب‌شناسی، نسخه‌پژوهی، نقد کتاب

کتب شیعه

سال اول، شماره دوم، پاییز و زمستان ۱۳۸۹

I S S N : ۲۲۲۸ - ۵۶۷۹

فَسِرْ عَلَى الْحَدَى لِكُلِّ الْعَاصِلِ الْكَرَادَعِ الْأَرْبَعِ الْمُحِنِ الْمُدَرِّعِ
عَلَى الْمُكَرَّرِ الْمُعْنَى الْمُجَرَّدِ الْمُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ الْمُكَسَّرِ
مُعَاصِلِ الْمُكَلَّعِ الْمُخْطَلِ الْمُهَرَّبِ الْمُكَلَّعِ الْمُكَلَّعِ الْمُكَلَّعِ
مُعَسَّرِ الْمُكَلَّعِ الْمُعَسَّرِ الْمُعَسَّرِ الْمُعَسَّرِ الْمُعَسَّرِ
مُدَسِّسِ الْمُرْدَحِ الْمُرْدَحِ الْمُدَسِّسِ الْمُدَسِّسِ الْمُدَسِّسِ
مُعَرِّسِ الْمُسَعَّدِ الْمُسَعَّدِ الْمُعَرِّسِ الْمُعَرِّسِ الْمُعَرِّسِ
اَوْتَدِ وَارْجَعِ الْمُعَامِلِ الْمُدَسِّسِ الْمُدَسِّسِ الْمُدَسِّسِ
الْمُهَمَّدِ وَالْمُهَمَّدِ الْمُهَمَّدِ الْمُهَمَّدِ الْمُهَمَّدِ
كَارِسَامِ الْمُهَمَّدِ حَدِيدِ الْمُهَمَّدِ حَدِيدِ الْمُهَمَّدِ

ابراهیم بن حکم بن ظهیر جایگاه علمی اجتماعی ابن مخلد، از استادیستی مذهب شیخ طوسی حقیقته الایمان شهید ثانی یا ایضاً
البيان زین الدین بن محسن عاملی چگونگی مرجعیت و نشر فتاوی شیخ اعظم انصاری حاج شیخ جعفر شوشتری دکتر سید محمد
علی شهرستانی زنگنه های خودنوشت شیخ حسین واعظ شوشتری، محمد تقی نیر قریزی، میرزا محمد حسین نائینی و شیخ محمد غروی
سندي از حدود هشتاد سال پیش راجع به تحول در حوزه نجف اشرف پنج نامه منتشر شده از استاد فقید دکتر ابوالقاسم گرجی همه نامه
ووصیت نامه سید دلدار علی سه اجازه ابن ابی جمهور به سید حسن بن ابراهیم بن یوسف بن ابی قیانه
بیست و پنج رساله در موضوع تذری بعد از وفات نگاهی به الاخبار الدخیله الاربعین فی امامه امیر المؤمنین آفاق نجف
گزارش سفری به ریاض تصحیح آیینات شیعه نکته ها
نامه شیخ آقامیرگ تهران به آیة اللہ ملا محمد جواد صافی آثار نویسنده

جایگاه علمی و اجتماعی
ابن مخلد،
از اساتید شیخ طوسی

پسته چیزین چانگ

المکانة العلمیة والاجتیماعیة لابن مخلد
احد اساتید الشیخ طوسی من اهل السنة

يتضمن المقال ترجمة لحياة أحد أساتذة الشیخ طوسی
وهو ابو الحسن محمد بن مخلد البغدادی، من أتباع
المذهب الحنفی، كما يتضمن تأثیره وأساتذته
وطلّاته، اما المحرور الأصلي للمقال فيزیر کشور
المغاربة به وین ابو الحسن محمد بن مخلد الاردي.

چکیده: شرح حال ابوالحسن محمد ابن مخلد
بغدادی، استاد شیخ طوسی که مذهب حنفی
داشته، همراه با ذکر اساتید و شاگردانش و تفایل او
با ابوالحسن محمد بن مخلد ازدی، محور اصلی ابن

گفاراست.
کلید واژه: ابن مخلد، محمد، طوسی، محمد بن
حسن، عالمان شیعی - قرن پنجم، عالمان سنتی -
قرن پنجم، بغداد - مرآت علمی.

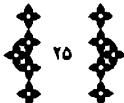
کتاب سیمه [۲]

سال اول، شماره دهم، پاییز و زمستان [۱۳۸۹]

[مقالات]

جایگاه علمی و اجتماعی ابن مخلد از اساتید شیخ طوسی

١. أبوالحسين عمر بن الحسن بن علي بن مالك الشيباني، معروف به ابن الأشناوي (د. ٩٥١/٣٣٩).

همانگونه که پیش از این هم گفته شد این مخلد در نوجوانی به منزل ابن الأشناوى رفته و حدیث استعمال من نمود.^{١٥} و به همین دلیل خطیب بغدادی وی را آخرين شخصی می داند که از این الأشناوى که در همان سال درگذشته است روایت کرده است^{١٦}.

٢. أبوچفر محمد بن عمرو بن البخاری بن مدرك الرزا (٢٥٣-٨٦٥/٣٣٤-٩٥٠). ازان روکه وی نیز در همان سال درگذشت این الأشناوى درگذشته است وابن مخلد در آخرین سال زندگانی این استاد از رو استعمال حدیث من نمود^{١٧} ابن جوزی وی را آخرين شخصی دانسته که از این البخاری روایت کرده است^{١٨}.

٣. أبوعلي إسماعيل بن محمد بن إسماعيل بن صالح البغدادي الصفار (٢٤٧-٨٦١/٣٤١-٩٥٢). با توجه به آنچه پیش از این نسبت به روایت این مخلد این الأشناوى وابن البخاری گذشت، روایت وی از صفات اینیز در من نوجوانی کاملاً طبیعی به نظرم رسید^{١٩}. چرا که او-ما توجه به سال درگذشت صفار- باید حدود ٣٣٩-٣٤١ هجری به درس این استاد نیز حاضر شده باشد. به همین جهت است که این جوزی در این مورد نیز این مخلد را آخرين راوی از صفار بشمار آورده است^{٢٠}.

٤. أبوعمرو عثمان بن أحمد بن عبد الله بن يزيد الدقاق معروف به ابن السماك (د. ٩٥٥/٣٤٢). بنایه گفته شیخ در امالي وی در همان سال ٣٣٩ هجری در مجلس امالي این استاد نیز حاضر گشته و استعمال حدیث من نموده است^{٢١}.

٥. أبو عمر محمد بن عبد الواحد المطرز الأبيوردي الخراسانی مشهور به زاهد (د. ٩٥٦/٣٤٥). شیخ طوسی در مورد این فرد نیز گفته است که این مخلد در همان سال ٣٣٩ از رو استعمال حدیث نموده است^{٢٢}. وی کتاب مناقبی داشته است که ظاهرآ سید بن طاروس (٥٨٩-١١٩٣/٦٦٤) از این کتاب روایاتی را در مناقب اهل بیت نقل نموده است^{٢٣}. شاید به همین سبب در مذهب او تردید شد، چرا که گفته شده است صاحب ریاض وی را امامی مذهب می دانسته است^{٢٤}.

٦. أبو محمد جعفر بن محمد بن نصیرین القاسم مشهور به خلدی (٢٥٣-٣٤٨/٩٥٩-٨٦٧). این مخلد از این فرد نیز بنا به نقل شیخ طوسی در رسال ٣٣٩ هجری روایت شنیده است^{٢٥}.

٧. أبوikerأحمد بن سلمان بن الحسن بن إسرائيل التجاد (٢٥٣-٣٤٨/٨٦٧-٩٦٠). خطیب بغدادی این عالم حبلى "رازاساییل روایی این مخلد بر شمرده است^{٢٦}.

کتاب شیوه^(۱)

سال اول، شاهده، پاییز نیستان (۱۲۸۹)

(مقدمة)

جانبیه علمی و اجتماعی این مخلد از اساییلی ملحب شیخ طوسی

١. مخلد و معلم حدیث های که اورده است ٢١٧
بن مخلد در نوجوانی مطلع شد که شیخ طوسی و سایر ایکوان امداد من کرد^{٢٧}
این استاد از رو استعمال حدیث من نمود^{٢٨} این جوزی وی را آخرين شخصی دانسته که از این
الأشناوى که در همان سال درگذشت است روایت کرده است^{٢٩}.
٢. نیز در همان سال درگذشت این الأشناوى بن مدرك الرزا (٢٥٣-٨٦٥/٣٣٤-٩٥٠). ازان روکه وی
این استاد از رو استعمال حدیث من نمود^{٣٠} این جوزی وی را آخرين شخصی دانسته که از این
البختری روایت کرده است^{٣١}.
٣. أبوعلي إسماعيل بن محمد بن إسماعيل بن صالح البغدادي الصفار (٢٤٧-٨٦١/٣٤١-٩٥٢). با توجه به آنچه پیش از این نسبت به روایت این مخلد این الأشناوى وابن البخاری
گذشت، روایت وی از صفات اینیز در من نوجوانی کاملاً طبیعی به نظرم رسید^{١٩}. چرا که او-ما
توجه به سال درگذشت صفار- باید حدود ٣٣٩-٣٤١ هجری به درس این استاد نیز حاضر
شده باشد. به همین جهت است که این جوزی در این مورد نیز این مخلد را آخرين راوی از صفار
بشار آورده است^{٢٠}.
٤. أبوعمرو عثمان بن أحمد بن عبد الله بن يزيد الدقاق معروف به ابن السماك (د. ٩٥٥/٣٤٢).
بنایه گفته شیخ در امالي وی در همان سال ٣٣٩ هجری در مجلس امالي این استاد نیز حاضر
گشته و استعمال حدیث من نموده است^{٢١}.
٥. أبو عمر محمد بن عبد الواحد المطرز الأبيوردي الخراسانی مشهور به زاهد (د. ٩٥٦/٣٤٥).
شیخ طوسی در مورد این فرد نیز گفته است که این مخلد در همان سال ٣٣٩ از رو استعمال
حدیث نموده است^{٢٢}. وی کتاب مناقبی داشته است که ظاهرآ سید بن طاروس (٥٨٩-١١٩٣/٦٦٤)
به همین سبب در مذهب او تردید شد، چرا که گفته شده است صاحب ریاض وی را امامی
مذهب می دانسته است^{٢٤}.
٦. أبو محمد جعفر بن محمد بن نصیرین القاسم مشهور به خلدی (٢٥٣-٣٤٨/٩٥٩-٨٦٧).
این مخلد از این فرد نیز بنا به نقل شیخ طوسی در رسال ٣٣٩ هجری روایت شنیده است^{٢٥}.
٧. أبوikerأحمد بن سلمان بن الحسن بن إسرائيل التجاد (٢٥٣-٣٤٨/٨٦٧-٩٦٠). خطیب
بغدادی این عالم حبلى "رازاساییل روایی این مخلد بر شمرده است^{٢٦}.
٨. نیز در همان سال درگذشت این الأشناوى که شیخ طوسی در رسال ٣٣٩ هجری روایت شنیده است^{٢٧}
این استاد از رو استعمال حدیث من نمود^{٢٨} این جوزی وی را آخرين شخصی دانسته که از این
الأشناوى که در همان سال درگذشت است روایت کرده است^{٢٩}.
٩. مخلد و معلم حدیث های که اورده است ٢١٧
این استاد از رو استعمال حدیث من نمود^{٣٠} این جوزی وی را آخرين شخصی دانسته که از این
البختری روایت کرده است^{٣١}.
١٠. نیز در همان سال درگذشت این الأشناوى که شیخ طوسی در رسال ٣٣٩ هجری روایت شنیده است^{٣٢}
این استاد از رو استعمال حدیث من نمود^{٣٣} این جوزی وی را آخرين شخصی دانسته که از این
الأشناوى که در همان سال درگذشت است روایت کرده است^{٣٤}.
١١. الشعوب الراحلة ٢/٢٧
١٢. الشفاعة ١٥/١٥
١٣. الأدلة للطبراني ١٥/١٥
١٤. المستفيض ١٥/١٥
١٥. الأدلة للطبراني ١٥/١٥
١٦. المستفيض ١٥/١٥
١٧. الأدلة للطبراني ١٥/١٥
١٨. المستفيض ١٥/١٥
١٩. نیز در همان سال درگذشت این الأشناوى که شیخ طوسی در رسال ٣٣٩ هجری روایت شنیده است^{٣٥}
این استاد از رو استعمال حدیث من نمود^{٣٦} این جوزی وی را آخرين شخصی دانسته که از این
الأشناوى که در همان سال درگذشت است روایت کرده است^{٣٧}.

دست متألم

- الاجارة الكبيرة من المكالمة التي زهـة، ائمـو مصـورـو الحـسنـ بنـ سـيدـ الدـينـ أبيـ المـظـفـرـ يـوـسـفـ عـلـىـ نـفـسـهـ الـحـاجـيـ (ـمـ ١٣٢٥ـ/٧٧ـ)، دـرـ بـعـارـقـ الـأـخـارـ (ـمـ ١٣٧ـ/٦ـ)، الـمـكـتـبـةـ الـإـلـاسـمـيـةـ (ـتـهـرانـ)، الـأـمـالـيـ، دـرـ الطـافـهـ أـبـوـ حـمـرـ بـعـدـ حـنـ بنـ عـلـيـ طـوـسـيـ (ـمـ ٩٥ـ/٤٦ــ ٣ـ٨ـ٥ـ)، تـوـسـةـ الـبـيـتـةـ (ـطـ ١٤١٧ـ)، دـارـ الـقـاـفـةـ الـلـطـاطـعـةـ وـالـنـفـرـ وـالـزـوـرـ (ـقـ)،

کتاب ۳

سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران

